

Forligsmandslov, der indeholdt saadanne Momenter som af mig foreslaaet, netop fortjente Ros for denne Forhandlingvillie, som paa intet Punkt er vejet bort fra det, der er Hovedsagen: gennem den nye Lovgivning at faa Forlignsinstitutionens Autoritet styrket. Nu er dette desværre for en væsentlig Del mislykkedes, og nu iler det ærede Medlem, skønt han er enig med os andre, op paa denne Talerstol og forsikrer, at det er virkelig ikke hans Skyld. Jeg siger, jeg lader, som om jeg tror ham. Jeg haaber, at det høje Ting ogsaa vil gøre dette og derefter stemme for det Forslag, her foreligger.

Ordføreren (J. Jacobsen): Det ærede Medlem Hr. Bouet søgte at begrunde de konservative Udvalgsmedlemmers Holdning overfor Oplysningspligten i § 8 ved at henvise til, at dette Parti ikke kunde prisgive Erhvervene, og der laa i denne Udtalelse ligesom en indirekte Beskyldning mod f. Eks. Venstre for at have været inde paa den Tanke at ville prisgive Erhvervene. Dette vil jeg gerne nedlægge en bestemt Indsigelse imod. Det ærede Medlem har absolut ikke Grund og heller ikke Ret til at fremsætte en saadan Udtalelse, thi det har aldrig været i Venstres Tanke at gøre noget saadant. Vi har kun ønsket at forandre et Ord, som de Konservative har foreslaaet indsat i § 8, et Fremmedord, et intetsigende Ord, til en dansk Vending, som man i nogen Maade kunde knytte Forestillinger til. Men dette satte de Konservative sig imod, og det lader sig ikke gøre at komme bort fra den Realitet ved at udslynge en Beskyldning, som er fuldkommen uhjemlet.

Bouet: Det er jo et ikke ukendt Fænomen, at naar Argumenterne og Beviserne slipper op, tager de personlige Ubehageligheder Fart, og naar den højtærede Indenrigsminister karakteriserede min Tilstedeværelse paa denne Talerstol som en „Optræden“, laa der jo noget deri, som om det var et Teater, hvor jeg forsøgte at optræde i en Skuespillers Rolle. Jeg vil gerne konstatere, at det er rent sagligt, jeg her har behandlet Lovforslaget, og at Aarsagen, som jeg ikke een, men flere Gange har tilkendegivet, netop er den, at man fra Venstres Presse ude omkring i Landet har tillagt os Skylden for, at disse Forhandlinger ikke har ført til det Resultat, som man fra Venstres Side ønskede, nemlig Enighed fra alle Partiers Side.

Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen protesterede imod min Udtalelse om, at vi

ikke vilde prisgive Erhvervene, og fremførte yderligere, at det til sidst kun drejede sig om Ændring af et enkelt Ord. Jeg vil dog gerne pege paa, at da Forslaget blev forelagt her i Rigsdagen, var det af den Beskaffenhed, at Erhvervene absolut ansaa dette Forslag, som det var formet af Indenrigsministeren, for en Prisgiven af deres Interesser, saa naar Udviklingen gik i den Retning, at det til sidst kun drejede sig om enkelte Ord, var disse Ord dog af saa afgørende Betydning, at hvis de ikke blev formuleret, som vi vilde have det, vilde det — det tror jeg, jeg har Ret til at sige, og det tror jeg, jeg vil faa Erhvervenes Tilslutning til — være en Prisgiven af Erhvervene.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 111 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Forhandlingen genoptoges.

J. P. Nielsen: Det er tredie Gang, en Venstregering forelægger Arbejdsløshedsloven til Revision. Første Gang var i 1921, da man foreslog at knytte til Arbejdsløshedsforsikringen en Fond, hvorfra der skulde udbetales ekstraordinær Understøttelse i Krisetider. Vi fra Arbejdsløsheds-kassernes Side stod paa det Tidspunkt paa det Standpunkt, at vi ønskede at bevare Arbejdsløshedsforsikringsloven i den Skikkelse, hvori den i sin Tid var blevet vedtaget af den danske Rigsdag, men vi anerkendte i og for sig det Princip, som laa til Grund for den Revision, man ønskede fra Venstres Side den Gang, at under almindelige Forhold skal Arbejdsløsheden bæres ad den forsikringsmæssige Vej, men under ekstraordinære Forhold skal Byrderne ved Arbejdsløsheden fordeles paa hele Samfundet. Det lykkedes den Gang at gennemføre Loven her i Rigsdagen med Tilslutning fra alle Partiers Side.

I 1924 foreslog Venstregeringen igen en Revision af Arbejdsløshedsloven. Det,